

לאו שמה עקירה, שהרי שחיטה הנעשית בחוץ היא שחיטה פסולה, ואין בכוחה לעקור מן הקרבן שם "פסח"⁽⁴⁰⁾. וממילא כל עוד לא נעקר ממנו שם פסח אינו נחשב ראוי להקרב כמות שהוא בפנים, שהרי עתה אין זה פסח.

הגמרא מביאה דעה אחרת שנאמרה בשם רבי יוחנן:

כי אתא רבין [כאשר רבין בא מארץ ישראל לבבל] **אמר בשם רבי ירמיה שכן אמר רבי יוחנן** [שהיה גר בארץ ישראל]:

פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, בין לשמו בין שלא לשמו חייב, הואיל וראוי להקריבו בפנים שלא לשמו [ונחשב ראוי להקריבה באהל מועד].

ותמהינן: וכי יתכן שאפילו אם שחטו לשמו הוא חייב?!

והתנן והרי שנינו במשנה [זבחים קיב ב]: השוחט **מחוסר זמן** בחוץ פטור, **בין** אם הוא מחוסר זמן **בגופו**, כגון שעדיין לא עברו שבעה ימים מלידתו,⁽⁴¹⁾ **ובין** אם הוא **מחוסר זמן בבטן**.

בשם רבי ירמיה, שכן אמר רבי יוחנן [שהיה גר בארץ ישראל]:

פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, בין לשמו בין שלא לשמו — פטור.

ורב דימי מבאר את טעמו של רבי יוחנן:

אמר רב דימי: אמריתא לשמעתיא קמיה דרבי ירמיה, כאשר למדתי שמועה זו לפני רבי ירמיה, שאלתי אותו כך:

בשלמא השוחט את הפסח בחוץ בשאר ימות השנה לשמו פטור, **דחא לא חזי ליה, שהרי אינו ראוי עתה להקריבו לשם פסח בפנים.**

אלא אם שחטו שלא לשמו — אמאי פטור? והא חזי קרבן פסח שלא בזמנו להקריבו שלא לשמו [לשם שלמים] **בפנים!**

ואמר לי [ענה לי] רבי ירמיה: אין הפסח כשר להקרב כל ימות השנה בתורת שלמים, אלא על ידי עקירה מתורת פסח, בכך ששוחט אותו בפנים לשם שלמים.

אבל **עקירת חוץ**, כאשר הוא עוקר את שם פסח בשחיטה שנעשית מחוץ לעזרה —

40. ודאי גם לדעת רב דימי, פסח שלא בזמנו צריך עקירה. ורב דימי מוסיף תנאי, שדוקא אם העקירה היתה בשעת שחיטה כשרה, הרי זו עקירה. אבל אם העקירה היתה על ידי מחשבה שבשחיטה פסולה אין זו עקירה, ועדיין שם פסח עליו. ריטב"א.

41. נאמר [בשמות כב כז]: "שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו, ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה'". וכל שבעת הימים הוא נקרא מחוסר זמן. ואף

על פי שמחוסר זמן פסול אם עבר והקריבו אינו לוקה, מפני שהוא לאו הבא מכלל עשה, ולא נרצה הקרבן [רמב"ם איסורי מזבח ג, ח]. והביא הרדב"ז שם בשם תורת כהנים [אמור פרשה ח'], שיום השמיני עצמו כלאחר שמיני הוא וכשר,

ורש"י כאן פירש: מחוסר זמן בגופו "כגון בתוך שמונה [ימים] ללידתו". וצריך לומר שכונתו קודם היום השמיני. [כמו שמוכח בתורת כהנים הנ"ל].